

LATINA PRO PALEOGRECISTY A KLAS. ARCHEOLOGY – HODINA III.

SLOVESNÉ TVARY 1. A 2. KONJUGACE

První konjugace, vzor laudō, āre:

PRÉZENTNÍ KMEN

Slovesný rod: **AKTIVUM**

slovesný čas/způsob		INDIKATIV	KONJUNKTIV	IMPERATIV	NOMINALIA
prézens	sg.: 1.	laudō	laudem	<u>imper. I:</u> laudā!	<u>infinitiv:</u> laudāre <u>participium:</u> laudāns,-ntis <u>gerundium:</u> laudandī laudandō laudandum laudandō
	2.	laudās	laudēs		
	3.	laudat	laudet		
	pl.: 1.	laudāmus	laudēmus	laudāte!	laudandō laudandum laudandō <u>supinum:</u> I: laudātum II: laudātū <u>participium*:</u> laudātūrus,-a,- um <u>infinitiv fut.*:</u> (mē) laudātūrum, -am,-um esse
	2.	laudātis	laudētis		
	3.	laudant	laudent		
imperfektum	singulár	laudābam	laudārem	<u>imper. II:</u> laudātō! laudātō!	laudandō laudandum laudandō
		laudābās	laudārēs		
		laudābat	laudāret		
	plurál	laudābāmus	laudārēmus	laudātōte! laudantō!	laudandō laudandum laudandō <u>supinum:</u> I: laudātum II: laudātū <u>participium*:</u> laudātūrus,-a,- um <u>infinitiv fut.*:</u> (mē) laudātūrum, -am,-um esse
		laudābātis	laudārētis		
		laudābant	laudārent		
futurum I	singulár	laudābō			laudandō laudandum laudandō <u>supinum:</u> I: laudātum II: laudātū <u>participium*:</u> laudātūrus,-a,- um <u>infinitiv fut.*:</u> (mē) laudātūrum, -am,-um esse
		laudābis			
		laudābit			
	plurál	laudābimus		laudātōte! laudantō!	laudandō laudandum laudandō <u>supinum:</u> I: laudātum II: laudātū <u>participium*:</u> laudātūrus,-a,- um <u>infinitiv fut.*:</u> (mē) laudātūrum, -am,-um esse
		laudābitis			
		laudābunt			

* supinový kmen

První konjugace, vzor laudō, āre:

PRÉZENTNÍ KMEN

Slovesný rod: **PASIVUM**

slovesný čas/způsob		INDIKATIV	KONJUNKTIV	IMPERATIV	NOMINALIA
prézens	sg.: 1.	laudor	lauder	<u>imper. I a II:</u> V pasivu není, nahrazuje se konj. prézenta. Výjimku tvoří deponentní slovesa, která mají tyto tvary imper. I: 2.sg. hortāre! 2.pl. hortāminī!	<u>infinitiv:</u> laudārī <u>gerundivum:</u> laudandus,-a,- um ten, který má být chválen <u>infinitiv fut.*:</u> (mē, ... nōs ...) laudātum īrī
		2. laudāris	laudēris		
		3. laudātur	laudētur		
	pl.: 1.	laudāmur	laudēmur		
		2. laudāminī	laudēminī		
		3. laudentur	laudentur		
imperfekt um	sg.: 1.	laudābar	laudārer		
		2. laudābāris	laudārēris		
		3. laudābātur	laudārētur		
	pl.: 1.	laudābāmur	laudārēmur		
		2. laudābāminī	laudārēminī		
		3. laudābantur	laudārentur		
futurum I	sg.: 1.	laudābor			
		2. laudāberis			
		3. laudābitur			
	pl.: 1.	laudābimur			
		2. laudābiminī			
		3. laudābuntur			

* supinový kmen, viz 1. konj. aktivum

Druhá konjugace, vzor dēleō, ēre:

PRÉZENTNÍ KMEN

Slovesný rod: **AKTIVUM**

slovesný čas/způsob		INDIKATIV	KONJUNKTIV	IMPERATIV	NOMINALIA
prézens	sg.: 1.	dēleō	dēleam	<u>imper. I:</u> dēlē!	<u>infinitiv:</u> dēlēre <u>participium:</u> dēlēns,-ntis <u>gerundium:</u> dēlentī dēlendō dēlendum dēlendō <u>supinum*:</u> I: dēlētum II: dēlētū <u>participium*:</u> dēlētūrus,-a,- um <u>infinitiv fut.*:</u> (mē) dēlētūrum,- am,-um esse
		2. dēlēš	dēleās		
		3. dēlet	dēleat		
	pl.: 1.	dēlēmus	dēleāmus	dēlēte!	
		2. dēlētis	dēleātis		
		3. dēlent	dēleant		
imperfektum	sg.: 1.	dēlēbam	dēlērem	<u>imper. II:</u> dēlētō! dēlētō!	
		2. dēlēbās	dēlērēs		
		3. dēlēbat	dēlēret		
	pl.: 1.	dēlēbāmus	dēlērēmus	dēlētōte! dēlentō!	
		2. dēlēbātis	dēlērētis		
		3. dēlēbant	dēlērent		
futurum I	sg.: 1.	dēlēbō			
		2. dēlēbis			
		3. dēlēbit			
	pl.: 1.	dēlēbimus			
2. dēlēbitis					
3. dēlēbunt					

* supinový kmen

Druhá konjugace, vzor děleō, ēre:

PRÉZENTNÍ KMEN

Slovesný rod: **PASIVUM**

slovesný čas/způsob		INDIKATIV	KONJUNKTIV	IMPERATIV	NOMINALIA	
prézens	sg.: 1.	dēleor	dēlear	<u>imper. I a II:</u> V pasivu není, nahrazuje se konj. prézenta. Výjimku tvoří deponentní slovesa, která mají tyto tvary imper. I: 2.sg. miserēre! 2.pl. miserēminī!	<u>infinitiv:</u> dēlēri <u>gerundivum:</u> dēlendus, -a, - um ten, který má být chválen <u>infinitiv fut.*:</u> (mē, ... nōs ...) dēlētum īri	
		2. dēlēris	dēleāris			
		3. dēlētur	dēleātur			
	pl.: 1.	dēlēmur	dēleāmur			
		2. dēlēminī	dēleāminī			
		3. dēlentur	dēleantur			
imperfekt um	sg.: 1.	dēlēbar	dēlērer			
		2. dēlēbāris	dēlērēris			
		3. dēlēbātur	dēlērētur			
	pl.: 1.	dēlēbāmur	dēlērēmur			
		2. dēlēbāminī	dēlērēminī			
		3. dēlēbantur	dēlērentur			
futurum I	sg.: 1.	dēlēbor				
		2. dēlēberis				
		3. dēlēbitur				
	pl.: 1.	dēlēbimur				
		2. dēlēbiminī				
		3. dēlēbuntur				

* supinový kmen, viz 1. konj. aktivum

První konjugace deponentních sloves, vzor hortor, āri:

PRÉZENTNÍ KMEN

Slovesný rod: gramaticky pasivum, ovšem významem **AKTIVUM**

slovesný čas/způsob		INDIKATIV	KONJUNKTIV	IMPERATI V	NOMINALIA
prézens	sg.: 1.	hortor	horter	<u>imper. I:</u> 2.sg. hortāre! 2.pl. hortāminī!	<u>infinitiv:</u> hortārī <u>part. prez.:</u> hortāns,-ntis <u>gerundivum:</u> hortandus,-a,-um ten, který má být povzbuzován <u>gerundium:</u> hortandī, -ō, -um, -ō: povzbuzování
		2. hortāris	hortēris		
		3. hortātur	hortētur		
	pl.: 1.	hortāmur	hortēmur		
		2. hortāminī	hortēminī		
		3. hortantur	hortentur		
imperfekt um	sg.: 1.	hortābar	hortārer		
		2. hortābāris	hortārēris		
		3. hortābātur	hortārētur		
	pl.: 1.	hortābāmur	hortārēmur		
		2. hortābāminī	hortārēminī		
		3. hortābantur	hortārentur		
futurum I	sg.: 1.	hortābor			<u>infinitiv fut.:</u> hortātūrum, -am, - um esse
		2. hortāberis			
		3. hortābitur			
	pl.: 1.	hortābimur			
		2. hortābiminī			
		3. hortābuntur			